

**660403 การแก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบพุทธ ตอน 2 รายการปรับทุกข์
ปลุกธรรม #17 ราชธานีอโศก <https://www.boonniyom.net/53001.html>**

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1PxwrFaR553Oj2G7eldqFJDUXi4o1UIUr/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1MyYjXa_Ptk1RGlhJkwq3-tnMr852RMgQ/view?usp=share_link

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/NeiG7eUJGnE>

และ

<https://www.facebook.com/300138787516163/videos/1846866269014589>

พอครว้า...เจริญธรรมทุกๆคน พบกันวันนี้จันทร์ที่ 3 เมษายน 2566 ขึ้น 13 ค่ำ เดือน 5 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก

ที่นี่เราก็มารเจรจาพาทิกัน ในเรื่องที่เราจะพูดกัน อาตมายังไม่ตายก็คงจะได้อธิบายไปพูดไปจนกว่าจะตายจากกัน อาตมามีชีวิตเกิดมา ก็ไม่ได้พูดเก่ง จนมาได้ทำงานอาชีพ โทรทัศน์ เลยต้องพูด อยู่แผนกพูดจัดรายการเป็นโฆษก ก็เลยต้องพูดพูดพูดพูด แล้วก็มาปฏิบัติธรรมจนรู้ว่าตัวเองต้องบรรยายธรรมะ ก็เลยเลิกจากทำงานโทรทัศน์ ออกมาก็มาพูดๆจนทุกวันนี้ 50 กว่าปีแล้ว

คนเคยบอกว่าอาตมาเสียงไม่เปลี่ยน อาตมาว่าเปลี่ยน โทนของเสียงไม่เปลี่ยน แต่ว่าเสียงมันเป็นเสียง แนนอนไม่เหมือนหนุ่มๆ ตอนหนุ่มๆมันคมมันไว มันชัดกว่านี้ ตอนนี้มันก็ลดลงไป ถ้าใครเคยฟังตั้งแต่หนุ่มๆ ตอนบวช

ใหม่ๆนี่.. โอ้โห..ของมันขึ้น เทศน์ ฟังกันไม่ทัน จนกระทั่ง เทศน์ที่ลานอโศก
วัดมหาธาตุ จนเสร็จมีคนหนึ่งบอกว่าหลวงพี่ มันซิบหายเลย แต่ผมฟัง
ไม่ทัน

มาขึ้นต้นด้วย SMS ก่อน ปลุกเสกฯ อาตมาได้เตรียมเรื่องของคำว่า
“กาย” เอาไว้อธิบาย ก็คงจะได้ฟังกันอย่างลึกซึ้งพิสดารในเรื่องกายจะได้
ชัดเจน ยิ่งใหญ่คำว่า กาย ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งในส่วนกลาง มันก็จะมี
ประเด็นที่อาตมาจะหยิบเอามาอธิบายที่เตรียมไว้แล้ว ซึ่งไม่ได้เขียนราย
ละเอียดนะ จะรายสด งานนี้รายสด มีประมาณ 9 ข้อ 9 ประเด็น ก็จะอธิบายไป
ทีละประเด็น ไม่รู้ว่าอาตมาได้อธิบายแค่ 3 ครั้งใช้ไหม ในงาน

SMS วันที่ 31 มี.ค. – 2 เม.ย. 2566

ประชาธิปไตยอย่าไปให้ความสำคัญและความหวังกับการเลือกตั้ง

*_Chit Prakobdee ชิต ประกอบดี : คนไทยส่วนใหญ่เป็นคนไม่ฉลาด
ในเมื่อระบบเลือกตั้งถูกตัดสินเอาเสียงส่วนใหญ่เป็นผู้ชนะ ถ้าคนดีชนะก็
แสดงคนส่วนใหญ่ที่ไม่ฉลาดนั้นเลือกผิด แต่ถ้าคนเลวได้ชัยชนะ ก็แสดง
ว่าความผิดพลาดของคนที่ตั้งใจเลือกคนเลวนั้นผิดพลาดน้อย สุดท้ายก็ต้อง
ฟังดวงของประเทศว่าขอให้คนเลวเลือกพลาดไปได้คนดีก็แล้วกันครับ แต่
โอกาสจะมีไหม (มีน้อย) มีน้อยก็ต้องหวังเผื่อว่าประเทศนั้นมีบารมีของพ่อ
ของแผ่นดินที่คอยปกป้องอยู่ตลอดเวลา*

พ่อครูว่า... สรุปแล้วอย่าไปหวังอะไรมากกับการเลือกตั้งเลย แค่คุณคิด
ประกอบดี พุดมามันก็อย่างที่ว่า ยังมีความซับซ้อน มีแทคติค มีกลลະเม็ด มี
เชิงชั้น มีวิธีการ พวกเล่นการเมืองนี้สะสมนะ สะสมพรรคพวก สะสมอำนาจ
สะสมวิธีการอะไรอีกตั้งเท่าไร จจนกระทั่งที่เขาสะสมเอาไว้ก็มีฤทธิ์ทำให้เขา
เลือกตั้งได้ชนะ ได้ทุกครั้งทุกครั้งทุกครั้ง ก็เลยกลายเป็นความสำเร็จของ
วิธีการ ไม่ใช่เป็นความสำเร็จของความจริง ที่คนที่จะเลือกหรือคนที่จะยกให้
มาเป็นผู้บริหาร เป็นผู้ที่เข้ามาประจำตำแหน่งหน้าที่ที่จะรับผิดชอบอยู่ใน
คณะเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการในประเทศซึ่งมีทุกประเทศ พลเมืองธรรมดา

คือพลเมืองธรรมดา แต่ผู้ที่ได้ชื่อว่าข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็คืออันนั้น

เพราะฉะนั้นอาตมาก็ถึงบอกว่า เราจะไปเอาที่การเลือกตั้งนี่เป็นสำคัญใหญ่ แล้วก็เชื่อว่าประชาธิปไตยต้องมีการเลือกตั้ง ถ้าไม่เลือกตั้งไม่ใช่ประชาธิปไตย อาตมาว่าอาตมาไม่เห็นด้วย ประชาธิปไตยต้องมองถึงแก่นเนื้อของมนุษย์ที่ทำงาน ประชาชนผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งขึ้นไปตามตำแหน่งหน้าที่ฐานะก็จะเลื่อนไปเป็นผู้นำประเทศ คุณจะเป็นแบบประธานาธิบดีกับคุณจะมาแบบอื่น คุณจะเป็นนายกก็เป็นแบบนายกเป็นผู้นำประเทศ ที่จะบริหาร

เพราะฉะนั้นก็เอาที่คนนั้นๆแสดงฝีมือ แสดงความสามารถ แสดงสิ่งที่จะเป็นผู้บริหารเบอร์ 1 หรือไม่เบอร์ 1 ก็เป็นชนะเลือกขึ้นไปเป็นข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมือง ข้าราชการการเมืองคือข้าราชการ ก่อนข้าราชการการเมืองก็ได้รับเลือกขึ้นมาตามวาระแล้วได้รับการรับรองจากในหลวง ประเทศที่ไม่มีในหลวงก็แล้วแต่กฎหมายของเขา

สรุปแล้วเขาเห็นการเลือกตั้งเป็นสำคัญแล้วโมเมมบมิกกัน อาตมาเห็นแล้วมันก็คงจะจัดสรร เมืองไทยก็คงจะจัดสรรได้ เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งให้น้อยลงกว่าเห็นความสำคัญของมนุษย์ พฤติการณ์ของมนุษย์ผู้ประพฤติปฏิบัติ แล้วก็เป็นที่รู้กันของมวลประชาชนว่าต้องคนนี้ ถ้าคนนี้เป็นนักการเมืองหรือผู้ที่ขึ้นไปเป็นผู้บริหารการเมือง จนกระทั่งถึงขั้นระดับชั้นเป็นข้าราชการชั้นสูงเป็นรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรีไปเลย อย่างนี้เป็นต้น ก็จะต้องเอาเป็นความจริงของบุคคลพฤติกรรมพฤติกรรมความจริงของบุคคล

*_Bongkot Harnrob บงกต หาญรอบ · ตั้งจิตว่าเราเองนี่แหละจะทำ
อรหันต์ให้เกิดขึ้นเป็นลำดับไป เรานี่แหละจะปฏิบัติตนทำหน้าที่เป็น
นายกรัฐมนตรีด้วยตนเอง(ท่านจันทร์ ยกฐานะให้ทุกคนที่ทำได้) สาธุ เจ้าค่ะ*

พอครวว่า... ขอให้กำลังใจและให้ที่คุณตั้งใจสำเร็จ อาตมาอยากได้
นายกที่เป็นอรหันต์และควรจะเป็นด้วย เพราะฉะนั้นจริงๆแล้วนี้ อาตมายังไม่

อยากพูดมากเกินกว่านี้ เคยพูดผ่านไปแล้ว ว่าเมืองไทยนี้มีความจริงอันนั้น เอาไว้แค่นี้ก่อน คุณไปคิดเอาเองว่าอาตมาหมายถึงอะไร

วงเล็บท้ายคงหมายถึงว่าทุกคนมีสิทธิ์จะทำได้เป็นอรหันต์และจะเป็น
นายกฯ

__ไพโร จริยา · เรื่องการเมืองผมเชียร์ตามบริบทของเหตุการณ์ของ บ้านเมืองครับ ตัวอย่างเช่น ผมไม่เคยรักคุณสุเทพ เทือกสุบรรณ แต่วิกฤตชาติตอนนั้นผมต้องเชียร์คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ เพราะเหตุการณ์บ้านเมือง มันวิกฤตจริงๆ คนไหนที่ออกมา เพื่อบ้านเพื่อเมืองผมก็เชียร์ทั้งนั้นแหละ ผม เคยเชียร์ให้มีการปฏิวัติ ในครั้งที่พลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน แต่ผมก็ยังผิดหวัง กับการปฏิวัติในครั้งนั้น ผมก็เชียร์ให้พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำการ ปฏิวัติ แต่ครั้งนี้ผมเห็นว่ามีผลต่อประเทศชาติบ้านเมืองในทางที่บวกเป็น อย่างมาก ยังไม่เคยมีนายกรัฐมนตรีคนไหน ที่ทำให้บ้านเมืองได้ขนาดนี้ เจอ วิกฤตต่าง ๆ นานา ประเทศชาติก็ผ่านมาได้ และแล้วตอนนี้ ผังคิดล้มล้างชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ ยังมีความแข็งแกร่งในเรื่อง ประชาธิปไตยจอมปลอม คือ เอาผลการเลือกตั้งเป็นใหญ่ ดูจาก 4 ปีที่ผ่านมา สส. หรือผู้แทนในสภา ไม่มีคุณภาพ โดยเฉพาะฝ่ายค้าน พุดจาหรือการกระทำต่าง ๆ นานา เป็นการ ทำลายชาติอย่างเห็นได้ชัด แล้วเลือกตั้งครั้งนี้ เขาก็ยังมีอิทธิพลอย่างมาก ผมเห็นว่าฝ่ายคนดีทุกหมู่เหล่า ทุกพรรคการเมือง น่าจะหันหน้ามารวมกัน เพื่อบ้านเพื่อเมือง ให้เป็นเอกภาพจะเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อบ้านเพื่อเมืองอีกครั้ง ช่วยกันสนับสนุนพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เพื่อให้ประเทศได้กำจัด ขวากหนามของประเทศ ให้หมดไป เพราะ 8 ปีที่ผ่านมา ผลงานของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นที่น่ายินดีระดับโลกหลายเรื่องราว แต่กลุ่มคนที่คิด ล้มล้างสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ ก็ยังมีอิทธิพล ผมเชื่อว่า ถ้ากลุ่ม เคลื่อนไหวต่างๆ เช่น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กลุ่มกปปส . และกลุ่มต่างๆ ที่ทำเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองรวมถึงพรรคการเมืองพรรคเล็ก พรรคน้อย หันหน้ามารวมกันจัดปราศรัยใหญ่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ ให้พี่น้อง ประชาชนคนไทยทั่วประเทศเลือกพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผมเชื่อว่า

บ้านเมืองจะสงบเรียบร้อยและพัฒนา ต่อไปอย่างสง่างาม เพราะจะหมดสิ้น
 หนามของประเทศ

การที่ชนในชาติแตกแยกกันจนเกินสมาน คนที่จะมาประสานได้ดีเท่า
 พลเอกประยุทธ์ ผมยังมองไม่เห็นใคร การปฏิรูปอย่างหักล้างใช้จะทำให้
 เหตุการณ์สงบได้ หน้าซ้ำอาจจะเพิ่มความรุนแรงให้เกิดสงครามกลางเมือง
 จนยากแก่การควบคุมได้ ความเสียหายจะเกิดแก่ประเทศชาติประชาชนอย่าง
 มหันต์ ผมเห็นว่าพลเอกประยุทธ์ ท่านทำได้ดีแบบค่อยเป็นค่อยไป อย่างที่
 ท่านพูดว่า"ผมไม่ใช่คู่ขัดแย้ง ผมมารับหน้าที่ให้ความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย
 เพื่อให้ประเทศก้าวต่อไปได้" คำพูดนี้เป็นธรรมอย่างแท้จริง ตามความรู้สึก
 ของผม ผมไม่เชื่อว่าจะมีเทวดาหน้าไหนที่จะมาแก้ปัญหาประเทศบนความ
 ขัดแย้งอันถึงขีดจะรบราฆ่ากัน ในพี่น้องร่วมสายเลือด พ่อแม่ลูกพูดกันไม่รู้
 เรื่อง และสังคมโลกก็วิพากษ์อย่างไม่เคยมีมาก่อนได้ดีอย่าง พลเอกประยุทธ์
 ท่านปฏิรูปทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรมด้วยความอลุ่มอล่วย คนที่มีใจเป็น
 ธรรมจะไม่เอาปัญหาที่ยังไม่ได้แก้มาทับถมทำลายผลงานที่ทำแล้ว ทำอยู่
 ทำต่อ

พ่อครูว่า... พลเอกประยุทธ์รู้จักหน้าที่การทำงานเมือง ไม่ใช่เล่น
 การเมือง แต่เป็นนักการเมืองที่เป็นจอมยุทธ์ไร้เทียมทาน

คุณไพโร จริยา มองได้ดีมาก มางานนี้หรือเปล่า ไม่ได้มา ซึ่งวิเคราะห์ได้
 ดีแล้วก็อ่านพลเอกประยุทธ์ได้เก่งได้แจ่มแจ้งดี อาตมาเห็นด้วยที่คุณ
 แสดงออกมาในบทนี้

_สุภารัตน์ ไก่ ชนะทุกซ์ · เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ 30 มี.ค. ได้มีโอกาสกราบ
 พ่อครูที่บ้านราชธานีโสภเป็นครั้งแรกและได้รายงานตัวกับท่านสมณะดินไท
 ลูกมีสภาวะที่สงบมากค่ะ กราบขอบพระคุณพ่อครูและท่านสมณะ ท่านสิก
 ขมาตุ รวมทั้งญาติธรรมทุกท่านที่ให้ความเมตตากับลูกค่ะ

_สว่างแสง ขวัญดาว · น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่าง
 สูงค่ะ

ลูกจะไปร่วมงานปลุกเสกและงานตลาดอารียะ ออกเดินทางวันที่ ๔ เม.ย. ในจิตใจก็เป็นห่วงแม่อยู่เพราะแม่แก่ชรามากแล้ว ลูกจะมอบหน้าที่ให้ลูกสาว ซึ่งปิดเทอมอยู่เป็นผู้ดูแลแม่ ปรกติแม่จะติดลูกมาก ลูกได้บอกกับแม่ว่า"แม่ ขอยสิไปบ้านราชจึก ๑๑ มีเอดอ ไปงานปลุกเสกกับงานตลาดอารียะ เฮาจะต้องฝึกพรากจากกันเอดอแม่ สักมีเอดหนึ่งเฮาจะต้องพรากจากกันแน่นอน ให้แม่คิดว่า บมีลูกแม่จะต้องอยู่ได้ แม่ว่าจั่งใด" แม่ตอบว่า"เอ้อ แม่บว่าอิหยังดอก แม่ไปบได้ แม่กะอยากให้ลูกไปอยู่" ต่อมา ๒ วันที่แล้ว แม่ป่วยต้องไปหาหมอที่คลินิค แม่เป็นโรคหัวใจขาดเลือดโรคโลหิตจาง ครั้นแม่อาการดีขึ้น แม่ก็ยังเป็นฝ่ายบอกลูกก่อนว่า" แม่อยู่ดีมีแสงแล้ว แม่กะยังอยากให้ลูกไปบ้านราช" ลูกรู้สึกเป็นการเดินทางไปปฏิบัติธรรมที่เบาใจมาก ทิ้งเบื่องหลังไปได้อย่างเข้าใจคะ เรื่องลูกสาวกลัวผี หลังจากทีพ่อครูให้สัมมาทิฐิแล้ว ลูกได้เล่าให้ลูกสาวฟังและให้ฟังคลิบ ลูกสาวบอกว่า ได้ฟังหลวงปู่พูดว่า ถ้าใครจับผีได้เอามาขายให้หลวงปู่ หลวงปู่จะซื้อตัวละ ๒๐ ล้าน ๕๐ ล้านได้เลย ฟังหลวงปู่พูดอย่างนี้แล้ว หลวงปู่ซื้อแพงขนาดนี้ แสดงว่าผีไม่มีจริง หลังจากนั้นพอดกกลางคืนลูกสาวก็ไม่โทร.มาให้คุณเป็นเพื่อนอีกเลย ลูกสาวว่า จะขอฟังคลิบพ่อครูเทศน์ไปก่อน ยังไม่ได้มาพบพ่อครูคะ ลูกชายก็ได้ฟังคลิบพ่อครูด้วยคะ ส่วนสามีบอกว่า"ข่อยฟังเทศน์บเป็น ก็เลยบได้ฟังจึกเถื่อ" ลูกจึงมาราบเรียนพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงคะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงคะ

พ่อครูว่า... ดีจังนะมีเสียงในฟิล์มด้วย อาตมาก็พูดเสียงในฟิล์มได้ด้วยก็เลยดูดีเหมือนกัน ก็ได้แบบนี้แหละ อาตมาพูดได้สองภาษา ภาษาไทยกับภาษาอีสานหรือภาษาลาว จีนก็ได้แค่เจ็ดหนอชาซี เจี้ยะปั้ง หรือไม่ซิทพันอะไรวางนี้ ซึ่งชื่อว่า พูดไม่ได้หรอก

__สื่อฟ้าศิลป์ ภูวนาท · ฟังคำตอบพ่อครูจากคำถามลูกหลานอโศก
ทำให้สังคมทางบ้านได้อานิสงส์เรื่องการค้าขายอบายมุขฯใครโง่? คนค้ำ
หลอกตัว คนขายลงตน คงไม่ยอมรับว่า ตัวตนโง่ไม่โง่บนอุบัติภัยอบาย
รุนแรงคร่าชีวิต คนซื้อสินชั่ววูบ'สูญชั่วยาม'เสียชั่วนิรันดร์ ฯไปก็ครอบครวัลูก

หลานคนซื้อแล้ว? ครอบครัวคนค้าขายอบายมุขอาจจะรู้สึกเห็นใจครอบครัว
ไทยหัวใจเดียวกัน! สงกรานต์ปีนี้วัดใจวัดสติวัดหัวใจความเป็นไทยรักลูก
หลานไทย พันอุบัตินายรุนแรงรอดพ้นแต่คนขายสุญเสียแต่คนซื้อๆ 7 วัน
อันไม่อันตรายคือคำตอบบอกสังคมเอง'สาร

พ่อครูว่า... สำนวนอาตมาตามไม่ทันเลย ตามไม่ไหว 7 วันสงกรานต์

_Yupa Chomchuen ยุภา ชมชื่น · อนุโมทนาสาธุกับพี่ศิษย์เก่าทุก
คนที่เข้าไปช่วยกันเอาภาระกับน้องๆ เป็นตัวอย่างที่เยี่ยมยอดมากๆ ค่ะ

พ่อครูว่า...จริงๆ นะถ้าศิษย์เก่าเข้าใจแล้วมาร่วมกันมากๆ มันก็จะพัฒนา
ความเป็นสังคมมนุษย์ พฤติกรรม วัฒนธรรม ความประพฤตินี้เป็นบทบาท
ขององค์กรของหมู่กลุ่มชาวอโศก มันจะเป็นปรากฏการณ์ออกไปสู่สังคม
ภายนอกเขาเห็นชัดเจนขึ้น

เพราะว่าพวกเรายังมีคนน้อยมาร่วมทำงานกันก็มีพฤติกรรมก่อนเท่านี้
เท่าที่คนพวกเราที่มีภูมิธรรมแล้ว ศิษย์เก่าอย่างใครต่อใครแล้วมาร่วมกันผนึก
เข้าไปอีกมันก็จะเพิ่มขึ้นอีก

ความมีประสิทธิภาพของทั้งรูปทั้งนาม ทุกอย่างเราเรียกว่าเป็น
พฤติกรรม เป็นพฤติกรรม เป็นกิจของมนุษย์รวมกันออกมาเป็นสิ่งที่เกิดอยู่
ในสังคมมนุษยชาติ มันเป็นลักษณะแบบนี้เรียกว่าโลกุตระธรรมของ
พระพุทธเจ้า ซึ่งมันเกิดแล้วมีโลกุตระธรรมแล้วในโลก

อย่างพวกเราที่อยู่ในชุมชนแล้วก็ตั้งใจจะตายในชุมชนไม่ออกไปไหน
แล้ว พวกเราแต่ละชุมชนของชาวอโศกมีอยู่กระจายกระจายหลายสิบชุมชนใน
ประเทศไทย แล้วมันก็เป็นหนึ่งเดียว มันก็จะเป็นการสร้างความเป็นโลกุตระ
ซึ่งมีธรรมะแบบโลกุตระ เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์

ใครจะหาว่าอาตมาหลงใหลพระพุทธเจ้าก็ตามใจ อาตมาก็หลงใหล
อย่างนี้ พฤติการณ์พฤติกรรมของมนุษย์แบบนี้แบบที่ชาวอโศกประพฤติแบบ
นี้ ที่พูดกันยังไม่จบไม่สิ้นไปเรื่อยๆ แล้วก็จะพูดต่อๆ ขยายผลขยายความ

เข้าใจกันต่อไปอีกเรื่อยๆ เปิดเผยทำความเข้าใจให้ได้ง่ายขึ้น ให้ได้คนเข้าใจไม่ได้ ได้เข้าใจได้มากขึ้น จนศรัทธาเลื่อมใสแล้วก็มาปฏิบัติเป็นชาวโลกุตระ ไม่ต้องไปเรียกชาวอโศกก็ได้ ให้ได้ ให้ได้ โลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าก็จะเจริญขึ้น ช่วยสังคมโลกไม่ใช่แค่ประเทศไทยเท่านั้น

ทานกับเนกขัมมะต่างหรือเหมือนกันตรงไหน

_Keith Sarasilp เกียรติ สารศิลป์ · กราบนมัสการพ่อท่านด้วยความสำนึกอย่างยิ่ง ในบารมี 10 ทศน์ ทาน และ เนกขัมมะ มีนัยที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไรคะ กราบขอบพระคุณมากค่ะ

พ่อครูว่า... แน่นอน ทานมันก็แตกต่างกันแนกับเนกขัมมะ

ในบารมี 10 ทศคือบารมี 10 ข้อใหญ่ ที่พระโพธิสัตว์ทุกพระองค์ จะต้องปฏิบัติสะสมสัมภาระวิบากของท่าน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา นี่คือบารมี 4 ข้อแล้ว ต่อจากนั้นก็จะมีอะไรต่อไปจนถึง เมตตา อุเบกขา มีวิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน

ถามมาแค่ **ทานกับเนกขัมมะมีนัยยะเหมือนกันอย่างไร**

เหมือนกันคือ ทานก็ตาม เนกขัมมะก็ตาม คือการเอาออก

ทานก็เอาออกให้แก่ผู้อื่น เนกขัมมะก็เอาออกให้แก่ผู้อื่น ไม่ให้ผู้อื่นก็เอาออกจากตัวเอง

ทานคือเอาออกจากตัวเอง ทานจะหมายถึงตั้งแต่วัตถุ จนกระทั่งถึงอภัยทาน จนกระทั่งถึงเนกขัมมะ

ทาน ก็หมายถึงตั้งแต่หยาบเป็นวัตถุ แล้วก็อภัยทาน แล้วก็เนกขัมมะ อภัย หมายถึง ไม่มีภัย ทำตนเป็นคนไม่มีภัย กับใครๆในโลกได้ ก็คือไม่ปฏิบัติรุนแรง ไม่ปฏิบัติกระทบกระเทือน ไม่ปฏิบัติอะไรกับใคร

ส่วนเนกขัมมะนั้น เอากิเลสออกจากจิต เริ่มตั้งแต่ กาม เอากามออกจากจิต หรือเอาปฏิฆะ เอาความโกรธออกจากจิต เป็นนามธรรม เป็นปรมัตถ์แท้ๆ ล้วนๆ

สรุป เนกขัมมะคือทานขั้นปรมัตถ์ ส่วนทาน รวมความหมายตั้งแต่หยาบ แล้วก็เข้าไปหาละเอียดหมด ก็ต่างกันประมาณนี้ เอาแค่นี้ก่อน

คนเราจะหมดวิบากได้อย่างไร

_ศรึนวล อินปล้อง · ฟังทุกวันเลยคะ ธรรมะที่ไม่เหมือนใครในโลก จะปฏิบัติตามคำสั่งสอนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดวิบากกรรม จะได้ไปเจอ ธรรมะครบทุกอย่างเลย สาธุคะท่านพ่อครูและสมณะ สิกขมาตุและท่าน อาจารย์หมอเขียวและญาติธรรมคะ สาธุคะ สุขุขทัยคะ

พ่อครูว่า... อาตมาว่าจริงนะเพราะอาตมาเป็นตัวเกิดมาในชาตินี้ยุคนี้ทำ มา 50 ปีแล้วตั้งแต่ยังไม่ 50 ปีที่ผ่านมา ก่อนอาตมาเกิด ไม่มีโลกุตระอยู่ใน โลก คนเสื่อมจากโลกุตระธรรม แม้แต่พุทธกระแสหลักของไทย ยิ่งต่าง ประเทศแล้วยังไม่มี อาตมาขอยืนยันว่า

ขณะนี้โลกุตระธรรมมีอยู่ในประเทศไทยเท่านั้น ขอยืนยันอยู่ในประเทศ อื่นยังไม่ประสีประสายังไม่รู้เรื่อง มีในประเทศไทยเท่านั้น แล้วก็อยู่ในชาว อโศกนี้เป็นหลัก ยังไม่ได้ขยายผลออกไปกว้างเท่าไร

เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าจะให้เจริญกว่านี้ มาเถอะมาช่วยกัน ผู้ที่เห็นดี เข้าใจดีแล้ว สัมมาทิฐิแล้ว อย่าไปเสียเวลารออะไรมากมาช่วยกัน ฝึกกัน ช่วยกันให้ดีๆ จะได้ช่วยมวลมนุษยชาติให้ดี

คำว่าหมดวิบาก ความจริงแล้ววิบากมันไม่หมดหรอก มันมีทั้งกุศล วิบากและอกุศลวิบาก ผู้บรรลุแล้วจะหมดวิบากก็ต่อเมื่อบรรลุอรหัตต์แล้วก็ ตายอย่างปรินิพพานเป็นปริโยสาน กลายเป็นดินน้ำไฟลมไปเลย จิตวิญญาณ หมด ไม่เหลือจิตวิญญาณแล้ว จิตวิญญาณถูกแยกแตกสลายเป็นดินน้ำไฟ ลมไป ไม่กลับมาเป็นจิตนิยามอีก เป็นอุตุนิยามไป แม้แต่ พืชะ ผู้ที่เป็น อรหัตต์ก็ไม่เหลือแม้แต่ พืชะ แยกเป็นดินน้ำเป็นลมอุตุนิยามไป ไม่กลับมา เป็นจิตนิยามกันอีกแล้ว ผู้นี้จึงจะหมดกรรมวิบาก

ผู้ที่เป็นอรหัตต์แล้วมีกุศลวิบากให้อาศัยไปเรื่อยๆ แต่บุญไม่มีวิบาก สะสม บุญคือการฆ่ากิเลส ฆ่าแล้วก็ไม่มีหน้าที่ใดๆอีก ไม่มีการสะสม บุญไม่มี ตัวตน อันนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย ยังไม่ง่ายเลยเพราะฉะนั้นมีจกาทิฐิเข้าใจกาย เข้าใจบุญ เข้าใจสมาธิเข้าใจฌาน เข้าใจอะไรต่ออะไรไม่ได้กันเพี้ยนกันไป

หมดอาตมาต้องกลับมาเรือ เข้ามาอธิบายอยู่ที่นี่แหละ แล้วยังตายไม่ลงก็
เพราะว่า โอโฮ มันต้องเก็บมาฟื้นขึ้นมา พอสมควร

อาตมาตายไปแล้วจะกลับมาต่ออีกก็ มันก็เริ่มต้นซ้ำอีก โลกถูกเป็นไฟ
ใกล้กลืนอยู่แล้ว อาตมาก็ไม่อยากให้มันซ้ำ จะบอกว่าอาตมาใจร้อนแรงก็ใช่
ต้องทำ เพราะฉะนั้นก็เลยต้องพยายามทุกอย่าง พยายามให้สังขารร่างกาย
ต่อไปได้ และก็แข็งแรง ยึดเอาธรรมะเข้ามาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
มีคนช่วยอยู่แล้วก็ทางแพทย์ก็จะช่วยแล้วทางจิตอาตมาก็ทำ ทางสสารทาง
วัตถุสร้างสรีระก็มีช่วยกันไปให้เป็นไปได้

ถ้าอาตมาอายุเกิน 100 ในอีก 10 กว่าปีก็ถึง อายุเกิน 100 แสดงว่าอิทธิ
บาทของอาตมาที่พากเพียรเพื่อที่จะยังชีพต่ออายุไขไปได้ อาตมาต่ออายุชัย
อาตมาพูดมาแล้วอายุชัยอาตมาชาตินี้ 72 ปีเท่านั้น นี่ต่อไปได้ ถ้าตอบไปอีก
ได้หลายนักษัตริ์ นี่มาได้ 1 นักษัตริ์แล้ว 72 มาเป็น 80 ปีเลย 84 มาแล้ว ถ้า
ไปถึง 108 ก็เป็น 3 นักษัตริ์ ถ้าถึง 3 นักษัตริ์อาตมาจะเชี่ยวชาญในการ
ต่ออายุชัย คงจะต่อไปอีก ถ้าอายุถึง 108

นอกจากว่าสังขารที่เป็นธาตุดินน้ำไฟลมในร่างกาย มันไม่ไหวแล้วนะ
มันปรุปรุแตกกันอย่างไรมันก็ไม่ไหวแล้วมันก็จะอาจจะไป แต่จิตมันได้แล้ว ถ้าได้
อายุชัยถึง 108

ถ้าเผื่อว่าทางวิทยาศาสตร์ทางสรีระดินน้ำไฟลมเขามีอะไรช่วยขึ้นมาได้
ทางวิทยาศาสตร์ทางแพทย์ อาตมาเลย 108 แน่ แล้วจะพิสูจน์ให้เห็นว่า
นี่แหละคือศาสนาพุทธ เพราะเป็นไปด้วยศาสนาพุทธไม่มีวิทยาศาสตร์อื่น
และเป็นทางจิตวิญญาณเป็นหลักด้วยเกิน 108 แน่ได้ 120 ไป 133

สารุ

_สู่แดนธรรม... ต้องผ่าน 96 ให้ได้ก่อนครับ

พอครุว่า... นี่จะ 90 แล้วยังไม่มีที่ท่าว่าจะลงไป คงไม่เหมือนเอ๋ ชนม์
สวัสดีนะ ตอนนี้ข่าวคราวก็น่าสงสัยสารเขานะ คนเราก็มัวไปตามวิบาก

*_Saksri Maimeethong ศักดิ์ศรี หมายถึง : ที่นักการเมือง มา
หลอกให้คนอีสานเป็นฐานใหญ่ ทั้งที่หลอกแล้วหลอกเลาก็ยังมีคนยังเชื่ออยู่*

มันจะเกี่ยวกับคนอีสานเป็นสายศรัทธาแต่ขาดปัญญา และคนอีสานก็เป็นคน
ซื่อๆมีน้ำใจ ทั้งที่พระโพธิสัตว์ที่ยิ่งใหญ่สายปัญญาเช่นพ่อครูก็เกิดแดนนี้ ผม
ว่ามันเป็นวิบากอย่างหนึ่ง เกิดมาท่ามกลางดินแดนที่ลำบากร้อนแล้ง แต่
ปัญญาก็พลอยแห้งไปด้วย เขาบอกให้ออกไปเผาศาลากลาง เผาเงินภาษีทิ้ง
ก็ยอมทำ แขนงเขาคงรู้แก่ใจว่าขนาดบอกให้ไปเผาบ้านเผาเมือง ยังยอม
ทำ ไม่สามารถแยกแยะถูกผิดได้ จะหาอะไรมาหลอกก็เลยหลอกได้เสมอ
หรือว่าคนเหนือคนอีสานส่วนมากห่างไกลทะเล ขาดไอโอดีน ก็เลยคิดไม่ทัน
นักการเมือง สส. ก็น่าสงสาร ตัวเองได้เป็นตัวแทนแล้วจะบอกแยกถูกผิดให้
ประชาชนเข้าใจก็เปล่า ตัวเองก็เป็นคนที่ขาดไอโอดีนเหมือนกัน ก็จะเข้า
ทำนองหลงปู่บอก ตาบอดพาหูหนวกไปดูหนังใบ้

วิธีจบกิจในเรื่องเศรษฐกิจและเรื่องชีวิตที่เกิดขึ้นมา

_กาสิโน...ชาวยาย...แดน paradisell!

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชิตตะวัน ชนะกุล

อาจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์และการเมือง ประจำคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต้นปีที่ผ่านมา สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบรายงานการศึกษากาสิโน
ถูกกฎหมายของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาการเปิดสถาน
บันเทิงแบบครบวงจร (Entertainment Complex) การจัดเก็บรายได้
และภาษีจาก ธุรกิจกาสิโนถูกกฎหมายฯ เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญ แต่
สำหรับการเลือกตั้งคราวนี้ ยังไม่ปรากฏพรรคการเมืองใด แสดงจุดยืน
เกี่ยวกับการมีธุรกิจกาสิโนถูกกฎหมายบนผืนแผ่นดินไทย

กาสิโนถูกกฎหมาย ก็ไม่ต่างจากการพนันประเภทอื่น ซึ่ง
นักการเมืองมักใช้เป็นเครื่องมือหารายได้เข้ารัฐ แทน การขึ้นภาษีที่จะ
ทำให้สูญเสียความนิยมจากประชาชน อย่างไรก็ดี ผลการศึกษาที่ปรากฏ
ในวารสารชั้นนำของโลก พบประเด็นสำคัญตรงกันว่า การจัดตั้งกาสิโน
ทำให้เศรษฐกิจกระเตื้องขึ้นเพียงในระยะเวลาสั้นๆ แต่ส่งผลร้ายต่อ คน

จนมากที่สุด โดยภาษีจากการพนันมีลักษณะถดถอย(regressive) มากกว่าภาษีจากการบริโภค รายได้ของ ครัวเรือนที่ยากจนส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการส่งเงินเข้ารัฐผ่านการพนันประเภทต่างๆ ทำให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมรุนแรงยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณารายได้ของกาสิโนพบว่าส่วนใหญ่มาจากคนในท้องถิ่น รายงานสถิติผู้เล่นกาสิโน ในมาเก๊าโดย Macau Gaming Inspection and Coordination Bureau ระบุว่า แต่ละปีมีนักพนันเป็นคนต่างชาติที่มีใบเขียวสายจีนเพียงประมาณร้อยละ 3-4 เท่านั้น นั่นแสดงว่า คนเล่นกาสิโนส่วนมากไม่ใช่คนต่างถิ่นหรือ ชาวต่างประเทศ กิจกรรมกาสิโนถูกกฎหมายจึงทำให้การพนันในสังคมเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว ส่งผลถึงปัญหาสังคม อื่นๆ อาทิ ข้อมูลของ FBI ชี้ชัดว่า ในช่วง 3-4 ปี ภายหลังการนำกาสิโนเป็นกิจกรรมถูกกฎหมาย อาชญากรรมใน แต่ละพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8-10 ชุมชนที่ตั้งอยู่ห่างจากกาสิโนไม่เกิน 10 ไมล์ มีอัตราการถูกยึดบ้านที่สูงขึ้น ไม่นับ รวมปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ในขณะที่นักการเมืองหลายประเทศ นักการเมืองไทยเกือบทุกยุคพยายามผลักดันกาสิโนให้เป็นกิจกรรมถูก กฎหมาย แต่นั่นมิใช่...ฮาวาย...ดินแดน Paradise ที่ผู้คนจำนวนมากใฝ่ฝันต้องการไปเยือนสักครั้งในชีวิต ฮาวาย เป็นหนึ่งในสองรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีกฎหมายบัญญัติให้การพนันทุกชนิดเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น เป็นลอตเตอรี กาสิโน การแข่งม้า การพนันกีฬา บิงโก รวมถึงเรือสำราญที่จัดให้มีการเล่นการพนัน ก็ไม่สามารถเล่นผ่านน่านน้ำฮาวายโดยเด็ดขาด การละเมิดกฎหมายอาจส่งผลให้ถูกจำคุก

Daniel Inouye อดีตนักการเมืองยุคแรกและรัฐบุรุษของฮาวาย ผู้

ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนแรกของ มลรัฐ ต่อมาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาดังแต่ปี พ.ศ. 2506 จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิตในปี พ.ศ. 2555 ประกาศเจตนายอย่าง แน่วแน่ว่า ผืนแผ่นดินฮาวายไม่เหมาะกับการ พั่นทุกชนิด เพราะการ พั่นไม่ว่าประเภทใด จะดึงดูดนักท่องเที่ยว “ประเภทที่เราไม่ต้องการ” กล่าวคือ จะไม่ใช่ ประเภทคนคุณภาพที่มาพักผ่อนกับครอบครัว ชื่นชม ธรรมชาติ รวมถึงรักษาไว้ซึ่งประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม แต่จะเป็น กลุ่มคนที่น่ามาซึ่งความเสื่อมโทรมทางสังคมในหลายมิติ แม้ว่า Inouye เสียชีวิตไปกว่า 10 ปี แต่ อุดมการณ์ของเขายังมีอิทธิพลต่อชาวฮาวาย จวบจนทุกวันนี้ **(พ่อครูไธตัดดอกด้วย)** รัฐฮาวายได้ตั้งชื่อสนามบิน นานาชาติโฮโนลูลูว่า Daniel K. Inouye International Airport เพื่อ เป็นเกียรติประวัติและเป็นอนุสรณ์แห่งคุณงามความดีให้คนรุ่นหลังได้ ระลึกถึง

ผู้ชื่นชอบและกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการพั่น รวมถึง นักการเมืองยุคต่อมา พยายามผลักดัน กาสีโนและลอตเตอรี ให้เป็น สิ่งถูกกฎหมายมาอย่างต่อเนื่อง โดยอ้างว่า เป็นการสร้างรายได้ให้รัฐ โดยไม่ต้องขึ้น ภาษี รวมถึงนำเม็ดเงินและงานใหม่ๆ มาสู่ระบบเศรษฐกิจ ฮาวาย ซึ่งมีรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยว แต่ไม่เป็น ผลสำเร็จ ชาว ฮาวายในปัจจุบันยังยึดมั่นในอุดมการณ์ของ Daniel Inouye ที่ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว เหนือสิ่งอื่นใด สำหรับพวกเขาแล้ว หาดทราย น้ำทะเลสวยใส ธรรมชาติที่งดงาม คือมนต์เสน่ห์ของรัฐ ฮาวายคือ ทั้งหมดที่เชื่อมต่อกับธรรมชาติ การมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวและ เพื่อนฝูงอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย การอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างสงบสุข

ชาวฮาวายอยากให้คนทั้งโลกได้กล่าวถึงฮาวายในลักษณะเป็น สวรรค์เขตร้อนที่ทุกคนมาอาบแดด สมบูรณ์ แบบด้วยธรรมชาติ เป็นดิน แดนศิวิไลซ์ไว้การพั่นตรานานเท่านาน...เช่นนี้แล้ว...คนไทย รวมทั้ง

นักการเมืองไทย ในยุค พ.ศ.นี้ อยากให้คนรุ่นหลังและชาวโลกได้จดจำประเทศไทยในรูปแบบใด...คำตอบอยู่ที่คนไทยทั้งชาติ

หมายเหตุ: ภาพประกอบของผู้เขียนเมื่อครั้งเยือนรัฐฮาวาย ได้เห็นธรรมชาติ ที่อาจมิได้มีความสมบูรณ์งดงามเท่า ประเทศไทย แต่คนฮาวายก็เอาใจใส่ดูแลรักษาอย่างเต็มที่ เพื่อให้สิ่งดีงามอยู่คู่ฮาวายตลอดไป..

พอครว้า... สิ่งที่ดอกเตอร์ขีดตะวันนำเสนอมานี้เอาตมาเห็นด้วย 1,000% ไม่ใช่ 100% ไม่ควรที่จะให้เกิดการพ่นสารพัด แม้แต่เล็กน้อยๆที่เขาเคร่ง ขนาดแข่งเรือเป็นการพ่นก็ยังไม่ได้เลยดีมาก เพราะฉะนั้นก็คิดว่าน่าเอาอย่าง แต่ค่อยๆทำไป มันจะท่าววดเร็วรีบรัดก็คงไม่ได้ ก็ต้องไปเรื่อยๆ ลดลงไปเรื่อยๆ

มันจะทำได้ตรงที่คนต้องสร้างคน ต้องทำให้คน 1. เห็นความเลวร้ายของการไปติดการพนันที่เป็นเรื่องของอบายมุข เป็นนรกใหญ่ อบายมุขคือหัวหน้านรก นรกใหญ่ในภาษาพระพุทธเจ้า มันเป็นเรื่องเลวร้าย เป็นเรื่องต่ำที่สุดเรื่องอบายมุขไม่เป็นเรื่องที่เราควรทำเลย

2. ให้คนฟังตนเอง ให้คนมารู้วิธีที่จะมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะคนไทย เมืองไทย อยู่ได้ด้วยการทำกสิกรรม กสิกรรมนี้ทำมาแต่ปู่ย่าตาทวด แล้วมีกสิกรรมในเมืองไทย 70-80% เดียวนี้ก็ยังมียากอยู่อย่างนั้น เป็นกระดูกสันหลังของชาติ แล้วก็จะเป็กระดูกสันหลังของชาติไปอีกนานเท่านาน เพราะเราอยู่ในโซนของแผ่นดินที่ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหาร เพิ่มจากการทำนาปลูกแต่ข้าวเพิ่มเป็นการพืชพันธุ์ธัญญาหารอื่นๆอีกขึ้นมา ให้มันได้อุดมสมบูรณ์ อย่างที่เอาตมาเคยพูดมาหลายทีแล้ว

ถ้าเมืองไทยเป็นเมืองที่เก่ง เก่งในเรื่องของกสิกรรม เป็นกสิกรแข่งขันจริงๆ แล้วทำได้มีประสิทธิภาพ ทั้งมีพืชพันธุ์ธัญญาหารที่ดี ให้มากๆ แล้วส่งไปขายต่างประเทศให้มันถูกๆ เป็นของดีราคาถูก ช้อสดย์ มีน้ำใจ อย่างนี้ มันจะเป็นสิ่งที่ประเสริฐ จะเป็นสิ่งที่เลื่องโลก เป็นสิ่งที่สุดยอดแล้ว

เพราะมันเป็นปัจจัยชีวิต อาหารนี้เป็นหนึ่งในโลก ในปัจจัย 4 อาหารเครื่องนุ่งห่มก็เป็นรอง ยารักษาโรคและที่อยู่อาศัย ปัจจัย 4 นั้น พระพุทธเจ้า

สรุปไว้แล้ว อาหาร กวฬิงการอาหาร อาหารคือสิ่งที่ใส่เข้าไปในปาก เคี้ยวกิน เลี้ยงร่างนี้เป็นหนึ่งในโลก ชาติไหนชาติไหนทุกชาติ แม้แต่สัตว์เดรัจฉานก็ยังกินอาหาร เกิดเป็นสัตว์ขึ้นมาแล้วต้องกินอาหาร

เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องยิ่งใหญ่มาเลย ต้องเห็นความสำคัญ อาตมาพูดเอาไว้ไปตั้งเยอะ ถ้าเผื่อว่าแม้แต่กสิกรชาวไร่ชาวนาก็ได้รับเหรียญตรา ได้รับความยกย่อง ได้รับความนับถือ สามารถจริง พากเพียรทำงาน กสิกรรมพวกนี้ให้ดีให้เจริญให้ได้มากขึ้น เพราะฉะนั้นประเทศไทยถ้าเร่งรัดพัฒนาเรื่องของอุตสาหกรรม ไทยเราก็ทำบ้าง แต่ไม่เก่ง เราก็เน้นสิ่งที่ดีสิ่งที่ดีของเราให้ยิ่งใหญ่ ยิ่งอาวุธแล้วไม่ต้องไปทำลายเสียเวลา แล้วจะไปสร้างเครื่องปรุงแต่ง เครื่องประเทืองอะไรต่าง ๆ นั้นเล็กเลย เป็นอบายมุขอย่างยิ่งเหมือนกัน

เล็ก แล้วมาสร้างสิ่งที่เป็นสาระแก่นสารพวกนี้ โดยเฉพาะกสิกรรม ถ้าเผื่อว่าดำเนินนโยบายตั้งแต่วันนี้ไป พากเพียร ผู้บริหารรับทราบไปแล้วเร่งอันนี้ไปให้ดี ให้ใช้วิธีบริหารซึ่งฉลาดกว่าอาตมาเยอะแยะ เคยบริหารมนุษยชาติสังคม อาตมาสอนเรื่องธรรมะ ชาตินี้อาตมานั้นธรรม เพราะฉะนั้นเรื่องการบริหาร เศรษฐกิจไม่เท่าไร แต่ทางธรรมะนี้อาตมามั่นใจ อย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นถ้าช่วยกันอย่างนี้ได้จะยอดเยี่ยม อาตมาก็เลยมีความเห็นเมื่อดอกเตอร์ขีดตะวัน เขียนมา อาตมาก็เลยมีความเห็นของอาตมาเป็น Comment ของอาตมาก็แล้วกัน

ประเทศไทยจะให้ประเทศไทยมีสวัสดิการจากรัฐ เต็มที่เหมือนประเทศทางสแกนดิเนเวีย ตามที่ธนาธร หรือใครก็แล้วแต่ ที่ธนาธรเขาต้องการอย่างนั้นหรือ คนต้องให้รัฐเลี้ยงดูว่าจันถะ เป็นภาระของรัฐเลยโดยการเก็บภาษีแพงๆ สูงๆ เข้ารัฐให้ได้มากๆ นำมาให้รัฐบาลแบกภาระบริหารจัดการเลี้ยงดูประชาชน ข้าราชการที่ทำหน้าที่ก็จะมีอำนาจ ถ้าเป็นเช่นนั้นนะ เพราะข้าราชการมีหน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่ประชาชน น้าหนักก็จะไปอยู่ที่ข้าราชการมาก

ประชาชนก็ต้องตกเป็นเบี้ยล่างของข้าราชการที่ทำหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐหรือข้าราชการเป็นอารยบุคคล ก็ดีไป หรือเป็นอหังการก็ยิ่งดี ไม่มีกิเลส ซื่อสัตย์ก็ดี

แต่ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐหรือข้าราชการมีกิเลส ไม่ซื่อสัตย์ เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ หรือชู้โกง ประเทศจะเป็นยังไง อำนาจก็ตกอยู่กับเจ้าหน้าที่รัฐหรือข้าราชการเต็มที่ มันก็ตรงกันข้ามกับประชาธิปไตยกันคนละขั้วเลย เพราะอำนาจไปอยู่ที่ข้าราชการ อำนาจไม่ได้อยู่ที่ประชาชน ผู้บงการมีอำนาจใหญ่เสียแล้ว ประชาชนต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการ

ก็เป็นประเทศที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นนาย ประชาชนเป็นทาส แทนที่จะเป็นประชาธิปไตย แทนที่ประชาชนมีอิสระเต็มที่ ฟังตนเองให้ได้ ไม่เป็นภาระของรัฐให้ยิ่งๆ คนต้องทำตนให้ไม่เป็นภาระของรัฐให้ยิ่งๆ และสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สังคม เกื้อกว้างออกไปเป็นสามัคคีสังคมอบอุ่น คนนี้แหละช่วยกันเพื่อแผ่เกื้อกูล

ถ้าจะพูดแล้วเหมือนชาวอโศกทำกันอยู่ ถ้าทำอย่างนี้กันจะอบอุ่น ก็ตามแบบของพระพุทธเจ้า

คนที่จะเปลี่ยนประเทศไปจากสังคมอิสระ ให้เป็นสังคมที่มีข้าราชการเป็นนาย หยุดกันเสียเถิด อย่างที่ธนาธรพยายามจะกระทำ อย่างนี้เป็นต้น หยุดกันเสียเถิด

ประเทศไทยทุกวันนี้ก็ดีที่สุดแล้ว อย่าพิสดารวิดถารคิดให้บ้าๆบอๆหนักออกไปเลย เรียนรู้สัจธรรมของพระพุทธเจ้าที่มีปัญญาที่เป็นโลกุตระกันให้ดีๆ มันสุดยอดประเสริฐไร้เทียมทานแล้ว ไม่มีทฤษฎีไหนที่จะวิเศษเท่าได้อีกแล้ว

เป็นแต่ว่าโลกยุคนี้ คนเสื่อมจากพุทธศาสนากันไปจริงๆ คนไทยเมืองพุทธนี้แหละเสื่อมไปจากพุทธศาสนาที่เป็นโลกุตระ มีโลกุตระธรรมกันไม่ได้ มันจึงเกิดความทุกข์ เกิดความไม่สงบ ไม่สบาย ไม่อบอุ่น ไม่อímเอม ไม่เกษมใส ไม่มีใจเกื้อกูล ไม่เพิ่มพูนการเสียสละกัน

แต่ถ้าหันมาศึกษาโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าให้สัมมาทิฐิ แล้วก็บูรณะให้เกิดโลกุตระธรรมกัน ในคนในสังคมไทยนี้ทำได้จริงๆ เพิ่มขึ้น เพิ่ม

ขึ้น ให้ดีที่สุดเลย เมืองไทยมีของดี มีเชื้อของทฤษฎียิ่งใหญ่คือของ พระพุทธเจ้า มีโลกุตระธรรมอยู่แล้ว อันนี้แหละถ้าเผื่อว่า ได้ฟังที่อาตมาพูดนี้ ก็ตาม คนที่รู้แล้วก็มาช่วยกัน มาฝึกกันสร้างอันนี้

อาตมาสรุปในเรื่องบรรยายธรรมะนี้มาหลายทีแล้วว่า ในคนที่เกิดมาเป็น คนแล้ว พระพุทธเจ้าศึกษาเรื่องคนกับสังคมเท่านั้น แล้วในความเป็นคนและ สังคมคืออะไร คือทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดพฤติกรรมพฤติกรรม จนถึงขั้นมันโง่ ฆ่ากันจะเป็นเจ้าโลก ใช้อำนาจบาตรใหญ่ แล้วก็สร้างอะไรต่ออะไรขึ้นมาให้มี อำนาจที่จะเป็นเครื่องต่อรอง สร้างอาวุธเป็นเครื่องต่อรอง ให้คนเห็นว่าอาวุธ เป็นอำนาจใหญ่ที่จะยิ่งใหญ่ในโลก หรือว่าจะป้องกันตนเองได้อะไรก็แล้วแต่ สร้างเงินทองขึ้นมาให้มันหลงใหลกันไป สร้างเกม ขอเรียกว่าเกมการแข่งขัน เกมการอาศัย เกมอะไรขึ้นมาที่ไร้สาระหรือมันซับซ้อน ที่ทำให้คนไม่สำเร็จ ไม่จบกิจกัน

คำว่า “จบกิจ” คำนี้จะได้อธิบายต่อไป ในเรื่องของเศรษฐกิจ รัฐกิจ สังคมกิจ คำว่า กิจ กิจการ การกระทำแล้วก็จบกันที่คำว่า “จบกิจ” จะได้ขยาย ความอันนี้ให้เข้าใจกันชัดๆเพราะสำคัญมากเลย

ถ้าไม่เข้าใจคำนี้ซะแล้วมันไม่มีทางจบกิจ คำนี้เป็นคำของพระพุทธเจ้า ที่คนไทยแปลจากพระบาลี

—สู่แดนธรรม... กตัง ภณียัง

พอครุว่า... กตัง แปลว่า เสร็จแล้วจบ ภณียังแปลว่า กิจ แปลเป็นไทยก็คือ จบกิจ ยิ่งใหญ่มาก

จบกิจ คือ เลิกเลยไม่เป็นกิจเป็นการกับเราอีกแล้วในเรื่องนี้ บริบูรณ์ สมบูรณ์

เพราะฉะนั้นเรื่องที่เลวร้ายเราก็อย่าให้ไปทำเป็นกิจการงานเสียเวลา แรงงาน ทุนรอน ไปยุ่งกับมันอยู่ เลวร้าย ตั้งแต่การสร้างอาวุธมาฆ่าคน เป็น กิจการที่เลวร้ายที่สุด จนกระทั่งอาตมา ให้โศลกหรือม็อดโตว่า

“คนฉลาดสร้างอาหาร คนชั่วช้าสามัญสร้างอาวุธ” ให้มันแรงออกไป เขาจะสำนึกกันหรือไม่ก็ไม่รู้ แต่เขายังไม่มีภูมิธรรมที่พอจะรู้ว่าแล้วอยู่กัน อย่างไม่มีอาวุธแล้วจะอยู่อย่างไร คนก็มารังแกตายสิ

ประเด็นนี้แหละคนไม่เชื่อ ไม่เชื่อว่า เราป้องกันตนเองได้ด้วยคุณธรรม เรามีคุณธรรมเป็นอาวุธ เรามีความเสียสละเป็นอาวุธ เรามีภูมิปัญญาที่จะสร้างสิ่งที่เป็นสาระแก่นสาร ให้แก่คนอื่น ช่วยคนอื่น

เรามีแต่ช่วย ไม่ฆ่า ไม่แกง ไม่ทำร้ายใคร ใครเขาจะฆ่าใครเขาจะแรงแมาเราก็เข้าใจความเกิดความตาย ตายก็ตาย ถ้าเราได้ทำสิ่งที่ดีได้เป็นกรรมเป็นวิบากของเราไปแล้วมันไม่มีตกต่ำ ตายชาตินี้ชาติหน้าก็จะมีเจริญขึ้น เจริญขึ้น มันยังไม่บรรลุอรหัตต์ แม้บรรลุอรหัตต์แล้ว รู้จักการตายการเกิดอีก แล้วก็เพิ่มภูมิธรรมให้สูงขึ้นไปอีกเป็นโพธิสัตว์ระดับสูง ที่อาตมาอธิบายไปเรื่อยๆ ซึ่งเป็นเรื่องอจินไตย เป็นเรื่องโลกุตระธรรมยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า อาตมาเป็นโพธิสัตว์และรู้เรื่องนี้ดี และก็เป็นเรื่องที่จะเอามาพัฒนาลงไปให้แก่มนุษย์ กลับคืนมาจากที่มันเสื่อมมันสูญไปนานแล้ว แล้วเป็นกลียุคสุดท้ายแล้วที่อาตมารักษาศรัทธาโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าของพระสมณโคดมนี้ 5,000 ปี นี่ถึง 2,500 กว่าปีมาแล้วมันก็เสื่อมขนาดนี้ อาตมาจะต้องมากอบกู้ นี่เป็นเรื่องจริงไม่ใช่พูดอวดดิบอวดดีอะไร ไม่ได้อยากใหญ่อยากดัง มันพูดยิ่งใหญ่เหลือเกินไม่ใช่ มันเป็นเรื่องของมนุษยชาติที่ดีที่สุด จำเป็นที่สุด แล้วต้องทำสิ่งนี้ ไม่ได้ทำเพื่อโอ้อวดไม่ได้ทำเพื่อให้คนอื่นหวังว่าฉันเก่ง ฉันรู้ ฉันยิ่งใหญ่ ก็เลสเหล่านี้อาตมาไม่มี นี่มันซับซ้อนอย่างนี้

พูดไปก็หาว่าโกหกซับซ้อนไม่เชื่อหรือกว่าไม่มีกิเลส ต่าคอนอย่างกับอะไรดี เขาก็ถือกันง่ายๆ คำว่า “ตา” นี้อาตมาอย่างสุขภาพไม่ได้พูดแรงอะไร คุณมีความผิดก็ถูกว่า แล้วอาตมาว่าแรง ว่าจริง ว่าตรง ว่าสั่งมันก็แรงเจ็บ แล้วคุณก็เข้าใจไม่ได้ว่าสิ่งนี้มันเป็นอย่างนี้แหละมันแรงกล้า เพราะฉะนั้นคุณสำนึกเมื่อไหร่คุณจะต้องรู้ว่า นี่ท่านดำถุกนะ โขกหัวเราเลย คุณจะรู้สึกสำนึก ละอายอย่างแรงกล้า กลัว นี่เรายังยึดถือ ท่านดำให้เท่าไหนเท่าไหนมันก็ไม่ถูกเราเลย เหมือนกับถูกหอกแทง 100 เล่ม เข้า กลางวัน เย็น ไม่รู้สึกรู้สึกอะไร ทำไมมันจะแข็งมันจะต้านขนาดนั้น

พยายามฟังดีๆแล้วจะได้ปัญญา สุตสัง ลภเต ปัญญัง ฟังดีๆแล้วจะเกิดปัญญาเสียแล้วฉลาดรู้ว่า อ้อ...นี่เรายึดถือสิ่งที่ไม่ดีว่าเป็นสิ่งที่ดี คนสำนึก

อย่างนี้จะเกิดหิริ ดีไม่ดีหาว่าเราโง่ ตัวเองฉลาด หาว่าเรานี้ผิดแล้วมาทำลายสิ่งที่ถูก

เช่น คนมาทำลายอาตมา เขาจะสำนึกรู้ว่าตายๆ ถ้าเขาเห็นจริงเกิดปัญญาปฏิภาณเห็นจริงก็จะรู้ว่าตายๆ จะต้องกราบขอคารวะขอสำนึกผิดจริงๆ เราทำไม่ถึงโง่ขนาดนั้น

โดยเฉพาะมันซับซ้อน เราก็อยากได้ความรู้อันเป็นโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าอันนี้แต่ตนเองโง่ไม่รู้จักโลกุตระธรรมไปเข้าใจผิดอย่างเดียรถีย์ไปไกล แล้วเมื่อเราเอาโลกุตระธรรมมาพูดอธิบายยืนยัน กลับหาว่าเราเป็นกบฏอีก เห็นไหมมันซับซ้อนอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผู้ใดรู้ตัวสำนึกเมื่อไหร่แล้วก็จะ โอ้โฮ..

เห็นไหมคำว่า ละอายต่อสิ่งที่ตนเองโง่ ก็รู้ว่าตัวเองโง่อย่างจริงจัง ชัดเจนจะสะดุ้งเลยนะ ไอ่หยาขายชี้หน้า พันห้าหมื่นเบี้ย มันจะรู้สึกอย่างนั้นเลย

เพราะฉะนั้นที่อาตมาพาทำมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ มันได้ผล ของพระพุทธเจ้าทำให้พวกคนเกิดภูมิปัญญาเข้าใจโลกุตระธรรม

ธาตุที่มาเป็นโลกุตระธรรม ธาตุ อัญญธาตุ ซึ่งแปลว่ามันเป็นสิ่งอื่นเลยที่โลกียะเขายังไม่มี ธาตุตัวนี้ จะเรียกว่าเป็น ธาตุแห่งจิตนิยามตัวที่ 1 ก็ได้ เป็นความรู้ความฉลาด ตัวที่ 1 ที่เป็นแบบโลกุตระ

อาตมาก็ได้อธิบายไปหลายทีแล้ว มี อัญญธาตุ ตัวเดียวคุณจะไม่รู้สึกอะไรมากหรอก แต่ก็รู้สีกว่าอันนี้แปลกนะ ดินะ ชิมหน้อย สมมุติว่าเป็นของที่ล้นทางลิ้น ถ้าคุณเกิดยินดีในธรรมรสอันนี้ ได้รับ อัญญธาตุ อันนี้ไปแล้ว

แต่ก่อนเรามีแต่โลกียะรส แต่เกิดโลกุตระรส หน่วยแรกหน่วยที่ 1 เลยนะ อัญญธาตุ ถ้าคุณเกิดฉันทะใน อัญญธาตุ ตัวแรกที่เป็นรากเป็นมูลกาของมูลสูตร 10

ฉันทะเป็นตัวที่ 1 เกิดตัวฉันทะ ยินดี โอ้โฮ แปลกเว้ย แน่นอนคุณจะไม่แสวงหาหรือตามหาหน่วยที่ 2 ไข่มุข พอได้อีกหน่วยที่ 2 ก็จะบอกว่าไข่มุข ร่อย เป็นธรรมรส คุณก็จะแสวงหาหน่วยที่ 3 4 5 6 จนเลย 50 หน่วยขึ้นไป

เป็น 60 70 คุณถึงจะกระเดื่อง กว่าจะอัญญา เป็นพหูพจน์ ก็คือธาตุรู้ ธาตุโลกตระตัวนี้

พระพุทธเจ้าอุทานถึงว่าผู้ที่มี อัญญาธาตุ ถึงขั้นอัญญา เป็นพหูพจน์จนเลย 50 60 ที่จะสอนโลกุตระธรรมได้แล้ว คนแรกของพระพุทธเจ้าคือ โภณทัตถุญะ เมื่อพระพุทธเจ้าตรัสรู้ก็จะมาประกาศศาสนาในโลก ก็มีคนที่จะไปโปรด ไปหา อาฬารดาบส อุทกดาบส ก็ตายไปหมดแล้ว ก็ไปหา ปัญจวัคคีย์ต่อ เพราะว่าเคยศึกษาร่วมกัน แล้วปัญจวัคคีย์เขาก็รู้นะ เพราะว่าโภณทัตถุญะเป็นคนทำนายเลยที่ท่านจะเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต แต่ไม่เชื่อเพราะเขาไปเชื่ออยู่ว่า จะต้องนั่งหลับตา จะต้องสะกดจิต จะต้องเอาอย่างเดียวยธิย ทธิลลิตตย ยังเชื่ออยู่ในทธิลลิตตย ยังไม่คลาย ยังไม่สามารถที่จะรู้ทธิลลิตตยใหม่

จนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ ที่ตรัสรู้ก็ไม่ได้ปฏิบัติธรรมอะไร พระพุทธเจ้ามีมาเป็นของเก่ามาถึงก็ระลึกได้ว่าเป็นของตนเองมี ก็เป็นพระพุทธเจ้าที่จะมาประกาศศาสนา ไม่ใช่ปฏิบัติ มีสัมมาสัมโพธิญาณเป็นโพธิสัตว์จนกระทั่งจบกิจเป็นอนุดตรสัมมาสัมพุทธเจ้า มีอนุดตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้วจึงอุบัติขึ้นมาเป็นมนุษย์ในโลก แล้วก็รื้อรอยจนกระทั่งแม้แต่พราหมณ์ทำนาย 7 คน 7 รูปว่าจะต้องเป็นพระพุทธเจ้าองค์นี้แน่ ยิ่งโภณทัตถุญะบอกเลยว่ามีคติเดียว ไม่มี 2 คติ เป็นพระพุทธเจ้าคติเดียว อีก 6 องค์นั้นบอกว่ามี 2 คติถ้าอยู่ทางโลกก็จะเป็นเจ้าจอมจักรพรรดิ ถ้าไปทางธรรมก็จะเป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธเจ้าก็มาเอาทางนี้จริงไม่เอาแล้วไปเป็นเจ้าจอมจักรพรรดิ

เพราะฉะนั้นเมื่อโภณทัตถุญะมีอันนี้ พระพุทธเจ้าท่านมีสิ่งที่เป็นอาเทศนาปาฏิหาริย์สามารถหยั่งรู้จิตของโภณทัตถุญะได้ ว่าคุณภาพของจิต โภณทัตถุญะ มีอัญญาธาตุ ที่จะรับรู้เรียนโลกุตระธรรมได้ก็จะบอกว่า อัญญาสิวัตโภ โภณทัตถุญ โอุทานว่า โภณทัตถุญะรู้แล้ว ท่านก็เทศน์อนัตตลักษณะสูตรต่อไป

แล้วโภณทัตถุญะก็เป็นคนที่มีบารมีมาก่อนแล้ว ซึ่งเป็นอิสิตสาวกของพระพุทธเจ้า ตามบารมีที่จะต้องพร้อมมาช่วยกันที่จะสร้างศาสนา เพราะฉะนั้นจึงไม่ยากไม่ช้าไม่นานก็บรรลุอรหัต โภณทัตถุญะบรรลุก่อนอีก

4 พราหมณ์ ก็บรรลุได้เป็น 5 รูป ก็อยู่ในป่ากันอยู่ทั้งนั้นตอนนั้นลงทางไป อยู่ในป่า แต่ก็ไปเจอกันในป่า จนกระทั่งพระพุทธเจ้ารู้ตัวเองเสร็จแล้วก็สอน จนกระทั่งได้ 5 รูปเดินทางเข้ามา

จึงมาเจอ ยสमानพ ลูกเศรษฐีใหญ่ใส่รองเท้าทอง ยสमानพก็มีบารมี เบื่อทางโลกแล้ว เบื่อหน่ายแล้วไม่มีทางออกทางรู้ บ่น โลกนี้วุ่นวายหนอ จนกระทั่งพระพุทธเจ้าได้ยิน บอกว่าที่นี่ไม่วุ่นวายหนอ ก็เลยบอกว่าที่ไหน ได้ยินพระพุทธเจ้าก็บอกว่าที่นี่ ซึ่ง พระยสะ ก็มีบารมี ฟังธรรมนิดๆหน่อยๆ ก็เป็นอุคตัตถุญญ ฟังธรรมประโยค 2 ประโยค สอนธรรมะ 1-2 กัณฑ์ก็บรรลุแล้ว

พระยสะมีเพื่อนร่วมแก๊งเป็นเศรษฐีใหญ่ด้วยกันก็ไปนำหมูมาอีก 55 ก็ รวมเป็น 60 รูปแรกอย่างนี้เป็นต้น ตามประวัติก็รู้กันทั้งนั้น อาตมาก็เกือบๆจะ ลืมๆแล้วก็พินมาพอจำได้ตามเนื้อหา ที่อาตมาพูดไปก็ตามเนื้อหา

มันก็เป็นสัจจะของมันขึ้นมา จนกระทั่งพระพุทธเจ้าท่านประกาศศาสนา จึงออกจากป่า อยู่กับพราหมณ์แล้วยังอยู่ชายป่าด้วยนะพระยสะ

พระพุทธเจ้าก็ได้ 60 รูปแรกเป็นอรหันต์แล้วก็ให้แยกไปคนละนิคม ไม่ ให้อำนาจเข้ามานะ เราก็คงจะไปอุรเวลาเสนานิคมอย่างนี้เป็นต้น นี่คือหลักฐาน สมบูรณ์แบบว่าศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาคนป่า แต่เป็นศาสนาคนเมือง จรณะ 15 วิชชา 8 เป็นพุทธคุณของพระพุทธเจ้า รวมไว้หมดเลยในเรื่องของสูตร ใหญ่ของธรรมะพระพุทธเจ้า

เพราะฉะนั้นพุทธคุณ 9 เป็นวิชาจรณะ สัมปันโน จึงเป็นสูตรที่บอกให้รู้ ว่า เนื้อหาสัจธรรมแท้ของพระพุทธเจ้าคืออันนี้ เป็นทฤษฎีหลัก เพราะฉะนั้น คนที่มีจกาทิฐิในการปฏิบัติ ศีลไม่มี อปัณณกปฏิบัติ 3 ไม่มี สัทธรรม 7 ก็ไม่มี

ฉมาน ก็เป็นมิจฉมาน เป็นฉมานนอกจิต ไม่ใช่ฉมานวิสัยไม่ใช่ฉมานของ พระพุทธเจ้า กลายเป็นฉมานโลกียะ เดี๋ยวนี้ฉมานนอกจิต ฉานโลกียะ

ความเป็นฉานที่ไม่สามารถจะใช้คำอื่นแยกออก เพราะถ้าแยกคำอื่น แล้วเขาจะไม่วันรู้จักคำว่าฉาน ในโลกียะก็ตาม เขาก็ใช้คำว่าฉาน

ฉาน คือลักษณะของจิตชนิดหนึ่ง เป็นคุณภาพคุณธรรมของจิตชนิด หนึ่ง ที่สามารถมีพลังงานทั้งปัญญา ทั้งบุญ ฉาน มีทั้งปัญญาทั้งบุญ

บุญคืออาวุธฆ่ากิเลส ปัญญาคือความรู้ เป็น 2 อย่าง ปุญญะกับปัญญาที่จะใช้ในการปฏิบัติธรรมทั้งหมด

ฌาน มีทั้งปัญญาและสามารถที่จะมีประสิทธิภาพ ฌาน 1 2 3 4 กิเลสตาย ประหารเสร็จ ไปตามลำดับ ฌาน 1 2 3 4

เพราะฉะนั้นถ้าไม่เข้าใจฌาน 1 ฌาน 2 ฌาน 3 ฌาน 4 อย่างสัมมาทวิฐลีไปนั่งหลับตาสะกดจิตไปเป็นฌาน อย่างนี้เป็นต้น

หรือฌานลืมนตา ก็ลืมนตาสะกดจิตเหมือนกัน ไม่ได้เป็นฌานที่มีรายละเอียดของ จรณะ 15 วิชชา 8 ไม่มีทางที่จะบรรลุธรรม

เพราะฉะนั้นคนที่นั่งหลับตาสะกดจิตปฏิบัตินี้ก็พูดย่ำไม่รู้ก็ร้อยก็พันเที่ยวแล้ว ว่าเลิกได้แล้ว มันโมฆะ มันเป็นเดิยรถีย มันเป็นของเก่า มันเป็นของ มีลักษณะ ไม่ใช่ของอารียกะ เป็นของคนป่า คนเถื่อน ไม่ใช่ของคนเจริญ ไม่ใช่คนเมือง เลิกได้ แต่เขาไม่เชื่อง่ายๆ ก็ไม่เป็นไร อาตมาก็จะพยายามย้ำตรงนี้ไปเรื่อยๆนี้แหละ

มีคนมาว่าด้วยซ้ำไปว่า ไปว่าเขาทำอะไร ขนาดว่าอยู่อย่างนี้ยังไม่โง่ไม่เงย ถ้าไม่แตะไม่ต้องเลยคุณก็จมลงไป อาตมาไม่ใจดำอย่างนั้นหรอก อาตมาสงสาร อาตมาเห็นใจ เขาอยากจะไปนิพพาน เขาอยากได้โลกุตระธรรม เขาอยากไปนิพพาน แต่ไปอย่างนั้นไม่มีทางได้นิพพาน มันจะไปทางไกลกันดารที่ไม่รู้เรื่อง ยิ่งแยะใหญ่เลย ยิ่งกว่าเขาวงกต ยิ่งกว่าทางทูลกันดาร คุณก็ไม่ว่าทุกข์ รังหาทุกข์ ไม่มีทางที่จะสามารถพาออกจากทุกข์ได้

แม้แต่ในภพลืมนตาดั้งแต่อบายมุข ตั้งแต่กามภพ เป็นเบื้องต้นแห่งพรหมจรรย์ คุณก็ไม่ว่าเรื่อง ไม่รู้เรื่องเลย

เพราะฉะนั้น นัยยะที่พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ละเอียดหมดเลย ตั้งแต่ให้รู้จักอนุปปกัฎฐา ให้ปฏิบัติทาน ปฏิบัติศีลเป็นหลัก

แต่มีจิตทวิฐลีแล้วปฏิบัติทานก็ยังสร้างภพชาติ อย่างทุกวันนี้ ปฏิบัติทานแล้วก็ยังเป็นของได้เป็นกุศล ทานไม่ได้มีอานิสงส์ในการที่จะตัดกิเลส ทานแล้วก็ยังเป็นภพ หรือสะสม

ตั้งแต่ สาเปกโข ปฏิพัทจิตโต สันนิธิเปกโข จนถึง ปริกฺขุชิตสามิตี วั
กินชาติหน้าอยู่ในทานสูตรก็เอามาอธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่รู้กี่ที แต่พวกคุณ
ไม่รู้จัก อาการ ลิงค นิमित

ไม่รู้จักอาการของจิต จิตมันมีอาการ มันเป็นกิริยาของจิต อาการมันก็
ละเอียดกว่ากิริยาเป็นอาการของสาเปกโข มันเป็นอย่างไรรู้คุณก็ต้องพยายาม
เรียนรู้ศึกษา ถ้ายังมีหวัง

ความหวังมันเป็นอย่างไรภาษาไทย มันมีอาการ มันไม่ตัด มันต่อ นี่ยา
เอาไปแย้งกับลุดฺดนะ ลุดฺดเขาต้องไปต่อ แต่อาตมานี้ตัดนะ ฟังให้ดีเป็น
ปรมัตถนะ แต่อาตมาไม่ได้ขัดแย้งกับลุดฺด เพราะโลกเขาก็ต้องต่อก็ต้องช่วย
กัน แต่ไอ้เรื่องตัดกิเลสต้องตัดอย่างที่อาตมาพูด มันต้องตัด ถ้าไม่ตัด สาเปก
โข

มันยังเหลือเชื้ออยู่ถึงขั้นปฏิพัทจิตโต หมายถึงมันยังเหลือเชื้อติดต่อก
ผูกพันอยู่ ก็ยังมากขึ้นกว่าสาเปกโข

ยังเป็น สันนิธิเปกโข ใส่เป็นคลังเลยเป็นนิธิเลย มันก็ยิ่งไปกันใหญ่สิ
ยิ่งหลงผิดเลยเป็นเพราะเป็นภพเป็นชาติ เป็นโลกียทรัพย์ เป็นอะไร เอาไว้
เป็นนามธรรมของฉันของฉัน ของฉันจะได้ฟังอันนี้แหละกินไปในชาติหน้าภพ
หน้า ดีไม่ดีอย่าว่าแต่กินให้ภพหน้าเลย แบ่งไปให้พ่อแม่ที่ตายไปแล้วได้อีก
ไม่เข้าใจ กัมมัสะกะ กรรมเป็นของของตนไม่เข้าใจแบ่งกรรมแบ่งวิบากกันได้
อีก มันเป็นมิจฉาทิฏฐิกันใหญ่ มันก็ไม่มีทางบรรลุธรรม

เพราะฉะนั้นการสอนที่เถรสมาคมหรือมิจฉาทิฏฐิสอนกันอยู่ที่เสื่อมไป
จากโลกุตระธรรมแล้ว ขอร้องอาตมาพูดความจริงไม่ได้พูดไปดูลูก แต่ท่าน
เป็นอย่างนั้นจริงๆอาตมาก็พูดความจริง ท่านอย่าถือตัวเลยฟังอาตมาเถิด
อาตมาบอกความจริงให้ด้วยความเมตตาสงสารนะ มันก็เลยไปกันใหญ่ไม่
ไหว ไม่ขึ้น แก่ไม่กลับ หานรทหนักเข้าไปอีก

เพราะฉะนั้นต้องรู้ ต้องพยายามให้ได้ แหม มันบังคับไม่ได้เนาะ ที่
อาตมาพูดอธิบายนี้มันเป็นสังฆธรรมโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า อาตมาก็
ประกาศตัวเองเป็นไก่ตัวพีในชาตินี้ นาโลกุตระที่เสื่อมสูญเข้ามาสถาปนาลง
ไปในศาสนาพุทธนี้ให้กลับคืนมา ได้ประมาณนี้แล้ว คุณมาพิสูจน์สิ

แม้แต่อาตมาพาแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ แก้ปัญหาทางการเมือง แก้ปัญหาให้แก้สังคมลักษณะของสังคม พวกเราก็มารวมเป็นสังคมกลุ่มสังคมหมู่ที่มีพฤติกรรม มีกายกรรม วาจกรรม มโนกรรม เป็นอยู่กันอย่างนี้ ซึ่งเป็นรูปธรรมชัดเจนอยู่แล้ว อาตมาก็พูดไป ว่าสังคมกลุ่มของชาวอโศกมันเป็นรูปในระดับอนาคามีภูมิ มันเป็นรูปลักษณะของอนาคามีภูมิ

คือมันจะไม่หันกลับไปหาโลกียะอีกแล้ว ในโลกียะอย่างหยาบโดยเฉพาะอบายมุขกับกามเป็นต้น อนาคามีคือผู้ที่ไม่ดำเนินต่อไปแล้ว อนาตัดขาดเลย อาคตหรือคตะ จะไปไม่ไปแล้วเรื่องอบายมุขเรื่องกามจบ

เหลือรูปราคะ รูปราคะ เป็นกิเลสอยู่ คุณก็ไม่โหยหาไม่ออกไปหากาม ไม่ออกไปหาอบายมุขอีก ผู้ยังออกไปอยู่นั้นคือผู้ที่ยังออก ยังไม่เข้า เข้าไม่ได้ เข้ามาได้แล้ว ควรจะอยู่ได้แล้ว ไม่อยู่ ไปๆ ไปง่ไปอีกที

ย้าอีก **เกิดมาเป็นคนถ้าไม่ได้อารยธรรม ไม่ได้นิพพาน คุณไม่มีการจบความเป็นคน** นี่ดำแสนนะ คุณไม่จบความเป็นคน มันมีภาษาสุภาพ **คุณไม่จบความเป็นสัตตवास 9** ด่าภาษาวิชาการ คุณจะเป็นสัตตवास 9 ชนิดหนึ่งอยู่อย่างนั้น เดี่ยวไว้งานปลุกเสกอาตมาจะขยายเรื่องสัตตवास 9 วิญญานฐิติ วิโมกข์ 8 ก็จะต้องอยู่ตรงนั้น ลิสต์ไว้แล้ว 9 ข้อ

อาตมาว่าพูดให้ฟังก็จะเป็นโชค คิดว่าอย่างนั้นนะ ใครจะว่าอาตมาหลงตัวหลงตนก็แล้วแต่ อาตมาก็ไม่ได้ติดใจอะไร เพราะอาตมามีหน้าที่ที่จะเปิดเผยความจริง ขยายความจริงออกไปสู่มนุษยชาติ นี่เป็นหน้าที่เป็นงานหลักของอาตมา

เพราะฉะนั้นใครจะเห็นว่าอาตมาคุยตัว อาตมาอวดอ้าง อาตมาหลงตัว ก็ไม่มีปัญหาอะไร อาตมาทำหน้าที่เพราะว่าชาตินี้อาตมาไม่ได้จะต้องการอะไรที่จะมาบำเรอตนเอง ไม่ว่าจะเป็น ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข สักการะ เย็นยอ แม้แต่เสพสุข อาตมาก็ไม่เอาแล้วสุขๆทุกข์ๆ ทุกข์ๆสุขๆ สุขๆดิบๆอยู่อย่างนั้นอาตมาไม่เอา

__สู่แดนธรรม... อยากให้พ่อครูขยายในเรื่อง จบกิจ ในเรื่องสังคม เศรษฐกิจรัฐกิจครับ

พ่อครูว่า... อาตมาจะขยาย แก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบพุทธ

ปริ้นท์ออกมา ก็ยังไม่ละเอียดมากมาย อันนี้ จะเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่ง แก้ปัญหาเศรษฐกิจ คำว่าเศรษฐกิจนี้มันทั่วโลกเลย เป็นศัพท์สากล คำว่าเศรษฐกิจ เป็นภาษาไทย ภาษาของทางอังกฤษเขาใช้คำว่า Economy ภาษาจีนใช้คำว่า อี้ชิ่ง อะไอย่างนี้เป็นต้น

การแก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบพุทธ ตอน 2

ความเห็นนี้ตามภูมิโพธิรักษ์ ส่วนใครจะเห็นด้วย และนำไปทำให้เกิดจริงก็อนุโมทนา ยิ่ง ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยความเกรงใจว่า จะเป็นการสอน जरเข้าย่น้ำ เพียงแต่อาดมามั่นใจในสารสัจจะของพุทธศาสนาว่านี่เป็นเนื้อหาแท้ๆของพุทธธรรมและเชื่อมั่นว่าดีจริง ไม่เคยล้าสมัยเท่านั้น ไม่ได้ อวดดีหรือหลงตนว่าตนถูก-ตนดีเหนือผู้ใดเลย

เพียงแต่มั่นใจใน“วิชาการ”ของพระพุทธเจ้าจริงแท้

ข้อที่ ๑. การจะทำให้คนทั้งประเทศ ให้ไม่มีคนจนนั้น เป็นไปไม่ได้ เด็ดขาด โดยความแท้จริง

ข้อ ๒. และยิ่งจะทำให้คนทั้งประเทศเป็นคนรวยไปทั้งหมด มันก็ยิ่งเป็นไปไม่ได้ใหญ่ จึงไม่ควรคิด และไม่ควรพูดเลยในโวหารหรือวาตะอย่างนี้

ข้อ ๓. การพูดออกไปต่อสาธารณชนว่า คุณจะเป็นผู้ทำให้คนทั้งประเทศหายจนนั้น เป็นไปไม่ได้เลยในโลก ไม่ว่าคุณจะทำเก่งปานใด พูดเช่นนั้นจึงเป็นการคุยโต “สร้างราคา”ให้แก่ตนเอง เท่านั้น เพราะไม่มีใครหอกในโลกทำได้ แม้แต่พระเจ้าก็มีบั้งอาจจะบันดลบันดาลให้เป็นเช่นนั้นได้ ถ้าทำได้พระเจ้าคงไม่ใจจืดใจดำปล่อยให้คนในโลกมี“ช่องว่างระหว่างคนจน-คนรวยกันเต็มสังคมโลกขนาดนี้”แน่ๆ

ตามสัจจะของพุทธนั้นชัดเจนในความเป็นคน ว่า มีทั้งสมมุติสัจจะที่คนย่อมมีความรู้ความสามารถที่มากน้อยแตกต่างกัน และมีทั้งปรมัตตสัจจะที่คนย่อมมีวิบากของแต่ละคนที่ได้สั่งสมมา แล้วต้องใช้วิบากตามน้อย-ตามมาก หรือมีสุข-มีทุกข์ ตามวิบากและตามปัญญาของตนจริง

ข้อ ๔. ไม่มีใครเลยในโลกที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ โดยทำให้คนทุกคนในประเทศหายจนไปทุกคนได้หมด มันเป็นไปไม่ได้ตามความเป็นจริง

ใครๆก็เสกหรือบันดาลให้คนทั้งประเทศหายจนไม่ได้ และการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของตนหรือของสังคมให้ดีขึ้น ก็ไม่ควรแก้ด้วยการทำให้ตนหรือให้สังคมรวยขึ้นอย่างมาก จนถึงขั้นรวยๆๆชนิดไม่มีขีดจำกัดความพอ ที่เรียกว่า “พอเพียง” คนควรมีจุดแห่งความ“พอ” เมื่อถึงจุดนั้นแล้ว ต้องหยุดมีมากกว่านั้น เราสามารถขยันสร้างสรรค์ให้มากๆได้ เมื่อมีมากกว่าตนกินใช้ก็นำออกสละแจกจ่ายเพื่อแผ้วแผ่ผู้อื่น ย่อมเจริญยิ่งๆแน่นอน

ข้อ ๕. ควรแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยการทำให้คนทั้งหลายเกิดปัญญา รู้แจ้งรู้จริง มีความเข้าใจใน“ความจน” และคนผู้นั้นเขาตั้งใจทำตนให้เป็น“คนจน”ที่มีปัญญามีสมรรถนะอยู่ในสังคมได้จริงๆ ความมีปัญญานั้นเป็นความฉลาดที่ประเสริฐพิเศษ เป็นความฉลาดของอารยชน “ปัญญา”เป็นบัญญัติของพระพุทธเจ้าใช้เรียกความฉลาดแบบอื่น(อัญญะ)ซึ่งแตกต่างจากความฉลาดของปฤษณ อันคือ“เจโก”

ข้อ ๖. “ปัญญา”ที่วานั้นจะเห็นจริง เข้าใจจริงๆว่า ต้องเป็น“คนจน”ดีกว่าเป็นคนรวย ตนเป็นคนมักน้อยหรือกล้านจน หรือมีทรัพย์สินไว้ที่ตนน้อยๆ (อุปปีจจะ) เพียงพอกินพอใช้(สันโดษหรือสันตฎฐิ) ส่วนที่เหลือที่เกินก็รีบสละตัดออกให้แก่ผู้อื่นที่ควร ที่แร้นแค้นจะได้รับไป เขาจะได้หายขาดแคลน

เป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่แท้ เพราะเกิดการสละตัดออกไปสู่ผู้อื่น ไม่ใช่มีมากแล้ว ไม่รู้จักพอ ยังโลกกอบโกยมาเป็นของตัวเองไม่รู้จบ คอนเซพท์ “เห็นแก่ตัว”อย่างนั้นไม่ควรมี

ข้อ ๗. คนที่ฐานะดี คนที่มีความรู้ มีสมรรถนะ คนที่ขยันหมั่นเพียรอยู่เสมอ ย่อมพึ่งตนเองได้จริงแล้ว ไม่มีวันขาดแคลนง่ายๆเลย จึงควรเมตตา “คนจน”บ้าง ไม่ควรกักตุนไว้มาก ควรกระจายออกไปสู่คนที่นาได้นำมี นารับไปใช้ไปกินบ้าง สังคมก็จะได้รับการเฉลี่ยแผ้วแผ่แจกจ่าย มีกินมีใช้ด้วยกันทั่วถึง ผู้สละออกชื่อว่าเป็นคนมีประโยชน์ต่อผู้อื่นจริง เป็นสังคมอารยะ เป็นสังคมศิวิไลซ์ สังคมเจริญแท้จริง